

Mål T-340/04

France Télécom SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Beslut om att genomföra en inspektion — Lojalt samarbete med de nationella domstolarna — Lojalt samarbete med de nationella konkurrensmyndigheterna — Artikel 20.4 i förordning (EG) nr 1/2003 — Motivering — Proportionalitet — Ny grund — Avvisning”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 8 mars 2007 II - 579

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Kommissionens befogenhet att genomföra inspektioner — Beslut om att genomföra en inspektion — Motiveringsskyldighet — Omfattning*
(Rådets förordning nr 1/2003, artikel 20.4)

2. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Beslut om att genomföra en inspektion — Begäran om bistånd riktad till de nationella myndigheterna*
(Rådets förordning nr 1/2003, artikel 20.7 och 20.8)
3. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Kommissionens befogenhet att genomföra inspektioner — Skyldighet att lojalt samarbeta med de nationella myndigheterna — Beslut om att genomföra en inspektion — Domstolsprövning — Omfattning*
(Artiklarna 10 EG, 81 EG och 82 EG; rådets förordning nr 1/2003, artikel 20.4, 20.7 och 20.8)
4. *Konkurrens — Kompetensfördelning mellan kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna — Kommissionens rätt att besluta om en inspektion i ett ärende som handläggs vid en nationell konkurrensmyndighet — Skyldighet att lojalt samarbeta med de nationella myndigheterna — Omfattning*
(Rådets förordning nr 1/2003, artiklarna 11.1, 11.6 och 13.1)
5. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Kommissionens befogenhet att genomföra inspektioner — Inspektion som beordras genom ett beslut — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Gränser*
(Rådets förordning nr 1/2003, artikel 20)
6. *Förfarande — Åberopande av nya grunder under rättegången — Villkor*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artiklarna 44.1 c och 48.2)

1. Beslutet genom vilket kommissionen, vid utövandet av sina befogenheter enligt förordning nr 1/2003 för att säkerställa att företagen iakttar gemenskapens konkurrensregler och med stöd av artikel 20 i denna förordning, beslutar att genomföra en inspektion skall, enligt artikel 20.4 och rättspraxis, ha en motive-ring som innehåller vissa väsentliga uppgifter, för att visa att det ingripande som skall genomföras i de berörda företagens lokaler är motiverat och göra det möjligt för dessa företag att bedöma i vilken utsträckning de är skyldiga att samarbeta, samtidigt som deras rätt till försvar tillvaratas. I beslutet skall således anges föremålet för och syftet med

inspektionen genom att beslutet innehåller en redogörelse för det som är utmärkande för den påstådda överträdelsen, vilken den relevanta marknaden antas vara, vilken typ av överträdelser som misstänks föreligga, förklaringar till på vilket sätt det företag som inspektionen avser antas vara inblandat i överträdelsen, vad som eftersöks och vad inspektionen skall omfatta, de befogenheter som gemenskapens utredare har, det datum då inspektionen skall börja, de påföljder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 i förordning nr 1/2003 och en upplysning om rätten att få beslutet prövat av förstainstansrätten. Kommissionen skall även lämna utförliga upp-

gifter som visar att den förfogar över allvarliga konkreta uppgifter och indicier som ger den anledning att misstänka att det företag som inspektionen avser har gjort sig skyldigt till den aktuella överträdelsen.

ställen än endast i beslutet om att genomföra inspektionen och att kommissionen kan lämna dessa uppgifter till denna myndighet på andra sätt än genom detta beslut.

Bedömningen av huruvida motiveringen av ett sådant beslut är tillräcklig skall göras mot bakgrund av det sammanhang i vilket beslutet fattades.

(se punkt 110)

(se punkterna 49–53 och 58)

2. Enligt ordalydelsen av artikel 20.8 i förordning nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] ankommer det på den nationella rättsliga myndighet hos vilken en begäran om tillstånd har getts in enligt artikel 20.7 i samma förordning att kontrollera att kommissionens beslut om att genomföra en inspektion är fattat i vederbörlig ordning och att de tvångsåtgärder som planeras för att genomföra inspektionen varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen, och kommissionen är för detta syfte skyldig att ge denna myndighet vissa uppgifter.

3. Vad beträffar de inspektioner som kommissionen kan genomföra för att säkerställa att företagen iakttar gemenskapens konkurrensregler, görs det i artikel 20 i förordning nr 1/2003 en klar åtskillnad mellan å ena sidan de beslut som kommissionen fattar med stöd av artikel 20.4 och å andra sidan den begäran om bistånd som framställs till den nationella rättsliga myndigheten enligt artikel 20.7.

Medan det endast är gemenskapsdomstolarna som är behöriga att pröva lagenligheten av ett beslut som kommissionen har fattat enligt artikel 20.4 i förordningen, ankommer det däremot endast på den nationella domstol hos vilken tillstånd att vidta tvångsåtgärder begärs enligt artikel 20.7 i förordningen att – eventuellt med bistånd av EG-domstolen vid en begäran om förhandsavgörande och med förbehåll för eventuella nationella rättsmedel – avgöra om de uppgifter som kommissionen har lämnat inom ramen för denna begäran

Av artikel 20.8 i förordning nr 1/2003 och av rättspraxis framgår emellertid att dessa uppgifter kan anges på andra

om tvångsåtgärder gör det möjligt för den domstolen att göra den prövning som åligger den enligt artikel 20.8 i förordningen och, således, ta ställning till den begäran som har framställts vid denna domstol.

Den nationella rättsliga myndighet hos vilken en begäran har getts in enligt artikel 20.7 i förordningen får, enligt artikel 20.8 och rättspraxis, be kommissionen om förtydliganden, framför allt om de grunder på vilka kommissionen misstänker överträdelse av bestämmelserna i artiklarna 81 EG och 82 EG, samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt det berörda företaget är inblandat. En prövning av förstainstansrätten, som antagligen skulle kunna föranleda ett konstaterande av att kommissionen inte har lämnat tillräckliga uppgifter till den aktuella nationella myndigheten, skulle innebära att förstainstansrätten gör en ny prövning av den bedömning som myndigheten redan gjort av frågan huruvida dessa uppgifter var tillräckliga. En sådan prövning kan emellertid inte tillåtas, eftersom den nationella rättsliga myndighetens bedömning endast kan bli föremål för prövning i den utsträckning som det är möjligt enligt nationella rättsmedel att få denna myndighets beslut prövade.

De argument som det berörda företaget har åberopat till stöd för talan mot kommissionens beslut att genomföra

inspektionen – vilka argument avser att beslutet, i strid med den skyldighet att samarbeta lojalt med de nationella myndigheterna som åligger kommissionen enligt artikel 10 EG, inte innehåller tillräckliga uppgifter för att göra det möjligt för den nationella domstolen, vilken skall pröva en begäran om tillstånd att vidta tvångsåtgärder, att fatta ett beslut med full kännedom om omständigheterna – kan därför inte godtas, eftersom de är verkningslösa.

(se punkterna 119 och 122–125)

4. I artikel 11.1 i förordning nr 1/2003 föreskrivs visserligen en huvudregel enligt vilken kommissionen och de nationella myndigheterna är skyldiga att ha ett nära samarbete. Denna bestämmelse innebär emellertid inte att kommissionen åläggs att avstå från att genomföra en inspektion som rör ett ärende som handläggs parallellt av en nationell konkurrensmyndighet.

Av denna bestämmelse följer inte heller att kommissionen, så snart som en nationell konkurrensmyndighet har börjat utreda vissa sakförhållanden, omedelbart är förhindrad att ta över ärendet eller att visa ett preliminärt intresse för ärendet. Tvärtom följer det av den samarbetsskyldighet som föreskrivs i denna bestämmelse att de två myndigheterna åtminstone i inledande skeden, såsom

vid utredningen av ett ärende, kan arbeta parallellt. Det framgår således av artikel 11.6 i förordning nr 1/2003 att samarbetsprincipen innebär att kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna åtminstone i de inledande skedena av handläggningen av ett ärende kan arbeta parallellt. I denna bestämmelse föreskrivs nämligen att kommissionen, med förbehåll för att den enbart skall samråda med den berörda nationella myndigheten, behåller rätten att inleda ett förfarande i syfte att fatta ett beslut även om en nationell myndighet redan handlägger ärendet. Därför skall kommissionen *a fortiori* kunna genomföra en inspektion. Ett beslut om att genomföra en inspektion utgör nämligen endast en förberedande rättsakt till handläggningen av ett ärende i sak, och medför inte att förfarandet formellt inleds i den mening som avses i ovannämnda artikel 11.6, eftersom ett sådant beslut om att genomföra en inspektion inte i sig uttrycker att kommissionen har för avsikt att fatta ett beslut i sak.

På samma sätt ger artikel 13.1 i förordning nr 1/2003 endast den berörda myndigheten rätt att avbryta sitt förfarande eller att avvisa ett klagomål på grund av att en annan konkurrensmyndighet handlägger samma ärende. Att denna rätt inte används kan således inte innebära att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att samarbeta lojalt med

konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna.

(se punkterna 128–130)

5. För att iaktta proportionalitetsprincipen krävs, när kommissionen med stöd av artikel 20 i förordning nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] beslutar att genomföra en inspektion, att de planerade åtgärderna inte medför olägenheter som är orimliga och oacceptabla i förhållande till de mål som eftersträvas med inspektionen. Kommissionens val mellan en inspektion som utförs med stöd av endast ett tillstånd och en inspektion som beordrats genom ett beslut beror emellertid inte på sådana omständigheter som att situationen är särskilt allvarlig, att saken är ytterst brådskande eller att absolut diskretion krävs, utan på behovet av en lämplig utredning, med hänsyn till särdragen i det enskilda fallet. Ett inspektionsbeslut strider därför inte mot proportionalitetsprincipen när det endast har till syfte att göra det möjligt för kommissionen att samla in de uppgifter som är nödvändiga för att kunna bedöma en eventuell överträdelse av fördraget.

Det ankommer i princip på kommissionen att bedöma om en upplysning är

nödvändig för att påvisa en överträdelse av konkurrensreglerna. Även om kommissionen redan förfogar över indicier, eller till och med bevis, för att det föreligger en överträdelse, är den i sin fulla rätt att anse att det är nödvändigt att besluta om kompletterande undersökningar för att den bättre skall kunna skapa sig en bild av överträdelsen eller dess varaktighet.

(se punkterna 147 och 148)

uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna, och att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. Det förhållande att sökanden fick kännedom om en faktisk omständighet under förfarandet vid förstainstansrätten innebär inte att denna omständighet skall betraktas som en faktisk omständighet som framkommit först under förfarandet. Det krävs även att sökanden inte tidigare har haft möjlighet att känna till denna omständighet.

6. Det framgår av artikel 44.1 c jämförd med artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler att ansökan genom vilken talan anhängiggjorts skall innehålla

(se punkt 164)